

Shalom!

Shemot/Exodus 32:11 Then Moshe pleaded with יהוה his Elohim, and said: "יהוה, why does Your wrath burn hot against Your people whom You have brought out of the land of Egypt with great power and with a mighty hand?"

I was so touched by the above verse this week. We can apply our own interpretation to the meaning of this word "pleaded", or we can search the Scriptures for further clarification. "Pleaded" is from the Hebrew word *chalah* (חלה), and it only appears three times in the Torah. The basic meaning of the root is "to become sick or weak". In Moshe's case, he was broken-hearted (sick of heart) as he had gone from the high of being in the Presence of the Almighty to being confronted with the idolatry of the children of Israel. We also see Yeshua experienced the same "anguish of heart":

Isaiah 53:10 Yet it pleased יהוה to bruise Him; He has put Him to grief (חלה). ..

It is worth noting that through his "broken-heartedness", Moshe prays a passionate prayer: Shemot/Exodus 32:11-13. Why is this intercessory prayer so incredible? Because there were many reasons why Moshe could have easily rationalized giving up on the Israelites. The first reason is Elohim, Himself, had made known to Moshe their terrible sin of idolatry: Shemot/Exodus 32:7-8 It was heinous sin in the eyes of יהוה. Have you ever thought it pointless to pray for someone who so grievously sinned? Moshe did not refrain from pleading for these people. He begged יהוה to forgive them. He knew יהוה was angry, but it didn't keep him from interceding on their behalf. What an example! Even when יהוה says, "let Me alone!", Moshe wrestles with Elohim for mercy!

Shemot/Exodus 32:10 "Now therefore, let Me alone, that My wrath may burn hot against them and I may consume them..."

Was it really all a test for Moshe? Was the Almighty trying to see if Moshe was capable of making intercession for the chosen ones even when they were ungodly? I find how Moshe handled the next part of verse 10 even more incredible:

Shemot/Exodus 32:10 And I will make of you a great nation."

Now if Moshe had a desire for personal glory, he could have easily gone along with יהוה's proposal.

Shalom!

Shemot/Exodus 32:11 Toen pleitte Moshe bij de HEERE zijn Elohim en zei: "HEERE, waarom brandt Uw toorn zo fel tegen Uw volk dat U met grote macht en met een machtige hand uit het land Egypte hebt gevoerd?"

Ik was deze week zo aangeraakt door het bovenstaande vers. We kunnen onze eigen interpretatie maken op de betekenis van dit woord "pleitte", of we kunnen de Schriften onderzoeken voor verdere verduidelijking. "Pleitte" komt van het Hebreeuwse woord *chalah* (חלה), en dat komt maar drie keer voor in de Tora. De basisbetekenis van de wortel is "ziek of zwak worden". In het geval van Moshe zat hij met een gebroken hart (ziek van hart), omdat hij van de hoogte, in de tegenwoordigheid van de Almachtige, was gekomen om geconfronteerd te worden met de afgoderij van de kinderen van Israël. We zien ook dat Yeshua hetzelfde "hartzeer" ervoer:

Jesaja 53:10 Maar het behaagde de Heer hem te verbrijzelen; Hij heeft Hem verdrietig gemaakt (חלה). ..

Opgemerkt moet worden dat Moshe met zijn "gebroken hart" een hartstochtelijk gebed bidt: Shemot/Exodus 32:11-13. Waarom is deze voorbede zo ongeloofwaardig? Omdat er veel redenen waren waarom Moshe gemakkelijk had kunnen gaan overwegen om de Israëlieten op te geven. De eerste reden is dat Elohim zelf de verschrikkelijke zonde van afgoderij aan Moshe heeft bekendgemaakt: Shemot/Exodus 32:7-8. Het was een afschuwelijke zonde in de ogen van de HEERE. Heb je het ooit zinloos gevonden om te bidden voor iemand die zo zwaar gezondigd heeft? Moshe onthield zich niet van het pleiten voor deze mensen. Hij smeekte de HEERE om hen te vergeven. Hij wist dat de HEERE boos was, maar het belette hem niet om voor hen te bemiddelen. Wat een voorbeeld! Zelfs wanneer de HEERE zegt: "Laat Mij met rust!", worstelt Moshe met Elohim om genade!

Shemot/Exodus 32:10 "Nu dan, laat Mij met rust, opdat Mijn toorn tegen hen losbranden zal en ik hen verteren zal ...

Was het echt allemaal een test voor Moshe? Probeerde de Almachtige te zien of Moshe in staat was om voor de uitverkorenen voorbede te doen, zelfs als ze goddeloos waren? Ik merk hoe Moshe met het volgende deel van vers 10 nog ongelooflijker omging:

Shemot/Exodus 32:10 ... En ik zal van u een groot volk maken."

Nu, als Moshe een verlangen had naar persoonlijke glorie, dan had hij gemakkelijk kunnen meegaan met het voorstel

יהוה offered to destroy the people and make a new nation out of Moshe's descendants! He could have reasoned, "I am a direct descendant of Avraham, Yitzchak, and Ya'acov. Elohim could destroy this idolatrous nation and make a nation out of me without breaking His covenant with Avraham." In Devarim, we are told the nation from Moshe would have been an "even greater nation":

Devarim/Deuteronomy 9:14 'Let Me alone, that I may destroy them and blot out their name from under heaven; and I will make of you a nation mightier and greater than they.'

Let's take one more look at Moshe's plea to the Father:

Shemot/Exodus 32:11 ... יהוה, why does Your wrath burn hot against Your people whom You have brought out of the land of Egypt with great power and with a mighty hand? 12 "Why should the Egyptians speak, and say, 'He brought them out to harm them, to kill them in the mountains, and to consume them from the face of the earth'? Turn from Your fierce wrath, and repent from this harm to Your people. 13 "Remember Avraham, Yitzchak, and Yisrael, Your servants, to whom You swore by Your own self, and said to them, 'I will multiply your descendants as the stars of heaven; and all this land that I have spoken of I give to your descendants, and they shall inherit it forever.'"

Instead of accepting יהוה's offer to make of him an "even greater nation", Moshe's prayer includes:

- Reminding יהוה that they were "HIS people" whom He had brought out of Egypt "with His great power and with His mighty Hand"
- Reflecting on his concern for יהוה's glory. If He abandoned Israel now, the Egyptians would mock and dishonor יהוה
- Reminding Him of His covenant commitments to the patriarchs. יהוה must be true to His Word, so the people can lay hold of the things He has promised. When you pray the promises of יהוה, you can pray with great boldness.

The next verse is very interesting:

Shemot/Exodus 32:14 So יהוה repented from the harm which He said He would do to His people.

The word translated as "repented" is "*nacham*" (נחם). It can also mean "to have regret", or "to change one's mind". The word most frequently used to indicate man's repentance is "*shuv*", which

van de HEERE. De HEERE bood aan om het volk te vernietigen en een nieuw volk te maken uit de nakomelingen van Moshe! Die had kunnen redeneren: "Ik ben een directe afstammeling van Avraham, Yitzchak en Ya'acov. Elohim kan deze afgodische natie vernietigen en een natie van mij maken zonder Zijn verbond met Avraham te schenden." In Devarim wordt ons verteld dat de natie van Moshe een "nog grotere natie" zou zijn geweest:

Devarim/Deuteronomium 9:14 'Laat Mij met rust, zodat Ik hen kan vernietigen en hun naam van onder de hemel kan verdrijven; en Ik zal een natie van u maken die machtiger en groter is dan zij.'

Laten we nog eens naar Moshe's pleidooi tot de Vader kijken:

Shemot/Exodus 32:11 ... HEERE, waarom ontbrandt Uw toorn tegen Uw volk dat U met grote macht en met een machtige hand uit het land Egypte hebt gevoerd? 12 Waarom zouden de Egyptenaren spreken en zeggen: 'Hij heeft hen uitgeleid om hen schade toe te brengen, om hen in de bergen te doden en hen van de aardbodem te verjagen?' Keer om van Uw woeste toorn en heb berouw van deze schade aan Uw volk. 13 Denk aan Avraham, Yitzchak en Yisrael, Uw dienaren, aan wie U bij Uzelf hebt gezworen, en tegen hen hebt gezegd: 'Ik zal uw nageslacht vermenigvuldigen als de sterren aan de hemel; en al dit land waarvan Ik heb gesproken, geef Ik aan uw nakomelingen, en zij zullen het voor altijd erven.'"

In plaats van het aanbod van de HEERE te accepteren om van hem een "nog grotere natie" te maken, omvat Moshe's gebed:

- De HEERE er aan herinneren dat zij "ZIJN volk" zijn dat Hij uit Egypte had "uitgeleid met zijn grote kracht en met Zijn machtige hand"
- Nadenken over zijn zorg voor de glorie van de HEERE. Als Hij nu Israël zou verlaten, zouden de Egyptenaren spotten en de HEERE ontteren.
- Hem aan zijn verbondsverbintenissen met de patriarchen herinneren. De HEERE moet trouw zijn aan Zijn Woord, zodat de mensen de dingen die Hij heeft beloofd, kunnen oppakken. Wanneer je de beloften van de HEERE bidt, kun je met grote vrijmoedigheid bidden.

Het volgende vers is erg verbazend:

Shemot/Exodus 32:14 Dus berouwde het de HEERE van de schade die Hij zei dat Hij aan Zijn volk zou doen.

Het woord dat vertaald wordt als "berouwde" is "*nacham*" (נחם). Het kan ook betekenen "spijt hebben" of "van gedachten veranderen". Het woord dat het vaakst wordt gebruikt om aan te geven dat de mens zich bekeert, is

generally means "to turn away from sin and to turn toward Elohim's ways." Unlike man, יהוה is free from sin, but does He really "change His mind" in regard to His sovereign purposes? On the surface, "יהוה repenting" seems contradictory with other verses in the Scriptures:

1 Samuel 15:29 "And also the Strength of Israel will not lie nor repent (nacham/נחם). For He is not a man, that He should repent (nacham/נחם)."
Psalms 110:4 יהוה has sworn and will not repent (nacham/נחם), "You are a priest forever According to the order of Melchizedek."

יהוה is unchanging. His purposes have been established from eternity and He will bring His Divine plan to pass:

Isaiah 46:10 Declaring the end from the beginning, And from ancient times things that are not yet done, Saying, 'My counsel shall stand, and I will do all My pleasure'
Ephesians 1:11 In Him also we have obtained an inheritance, being predestined according to the purpose of Him who works all things according to the counsel of His will

So what do we make of verses scattered throughout the Hebrew Scriptures that refer to יהוה as "repenting," apparently "changing His mind"?

1 Chronicles 21:15 And Elohim sent an angel to Jerusalem to destroy it. As he was destroying, יהוה looked and repented (nacham/נחם) of the disaster, and said to the angel who was destroying, "It is enough; now restrain your hand."
Amos 7:1 Thus Adonai יהוה showed me: Behold, He formed locust swarms at the beginning of the late crop; indeed it was the late crop after the king's mowings. 2 And so it was, when they had finished eating the grass of the land, that I said: "O Adonai יהוה, forgive, I pray! Oh, that Ya'acov may stand, For he is small!" 3 So יהוה repented (nacham/נחם) concerning this. "It shall not be," said יהוה.
Jeremiah 26:3 'Perhaps everyone will listen and turn from his evil way, that I may repent (nacham/נחם) concerning the calamity which I purpose to bring on them because of the evil of their doings.'

When Scripture speaks of יהוה "repenting", it is considering Him from man's point of view (called "anthropomorphism). From man's point of view, it only seems as if יהוה is changing His mind...from יהוה's point of view, He never changes His mind and His purpose is always carried out. As an example, we refer to the sun setting, but this is only from our

"shuv", wat in het algemeen betekent "zich van de zonde afkeren en zich naar Elohims wegen keren." In tegenstelling tot de mens is de HEERE vrij van zonden; maar verandert Hij echt van mening over Zijn soevereine doelen? Oppervlakkig gezien lijkt 'dat de HEERE iets berouwt' tegenstrijdig met andere verzen in de Schriften:

1 Samuël 15:29 "En ook de Kracht van Israël zal niet liegen noch zich berouwen (nacham / נחם). Want Hij is geen man, dat Hem iets zou berouwen (nacham/נחם)."
Psalms 110:4 De HEERE heeft gezworen en het zal hem niet berouwen (nacham/נחם), "U bent voor altijd een priester volgens de orde van Melchizedek."

De HEERE is onveranderlijk. Zijn doelen zijn vastgesteld vanaf de eeuwigheid en Hij zal Zijn goddelijke plan laten doorgaan:

Jesaja 46:10 Vanaf het begin verklarend, en van oude tijden dingen die nog niet zijn gedaan, zeggend, "Mijn raad zal bestaan, en Ik zal al Mijn welbehagen doen"
Efeze 1:11 In Hem hebben wij ook een erfdeel verkregen, voorbestemd zijnde naar het voornemen van Hem Die alle dingen werkt volgens de raad van Zijn wil

Dus wat maken we van die verzen, over de Hebreeuwse Geschriften verspreid, die naar de HEERE verwijzen als "berouw tonend", kennelijk "van gedachten veranderend"?

1 Kronieken 21:15 En Elohim zond een engel naar Jeruzalem, om te verderven. Terwijl hij aan het vernietigen was, keek de Eeuwige en de rampspoed berouwde (nacham/נחם) Hem en zei tegen de engel die vernietigde: "Het is genoeg; trek nu uw hand terug."
Amos 7:1 Aldus liet Adonai de HEERE mij zien: Zie, Hij vormde sprinkhanenzwermen aan het begin van het late gewas; het was inderdaad het late gewas na het maaien van de koning. 2 En zo was het toen zij klaar waren met het eten van het gras van het land, dat ik zei: "O Adonai HEERE, vergeef, bid ik! O, dat Ya'acov mag staan, want hij is klein!" 3 Toen berouwde (nacham/נחם) de HEERE zich hierover. "Het zal niet gebeuren", zei de HEERE.
Jeremia 26:3 'Misschien zal iedereen luisteren en zich van zijn slechte weg afkeren, zodat het Mij zou berouwen (nacham/נחם) betreffende de rampspoed dat Ik hun denk te doen vanwege de boosheid hunner daden.'

Wanneer de Schrift spreekt van de HEERE die "berouw toont", beschouwt die Hem vanuit het oogpunt van de mens (dit heet "antropomorfisme"). Vanuit het oogpunt van de mens lijkt het er alleen op alsof de HEERE van gedachten verandert ... vanuit het oogpunt van de HEERE, verandert Hij nooit van gedachten en zijn doel wordt altijd uitgevoerd. Als voorbeeld verwijzen we naar de onder-

limited viewpoint. The actual truth is, the sun wasn't doing the moving - it was the earth that was revolving. But we speak from our viewpoint which is easier for others with the same perspective, to understand.

יהוה is never taken off guard by something that happens. He already knows the end from the beginning. He "repents" or changes directions, not because events have taken Him off guard, but because events make the expression of a different attitude more fitting now than it would have been earlier. He is constantly "working all things for the good."

So what we know about יהוה Elohim is that He is always consistent. He is also gracious and if man turns from his wicked ways, in His graciousness He is able to exercise mercy in withholding judgment. Though it may appear that His purposes have changed, according to His perspective, nothing has changed. He deals appropriately with us as individuals or as a people. Whether we sin or repent (*shuv*), He will "change His mind" (*nacham*) with regard to the blessing or punishment appropriate to our situation. With Moshe, we see the effect and power of intercessory prayer from a humble, broken heart. Now let's look at one more thing that Moshe did:

Shemot/Exodus 32:30 Now it came to pass on the next day that Moshe said to the people, "You have committed a great sin. So now I will go up to יהוה; perhaps I can atone (kafar - כפר) for your sin." 31 Then Moshe returned to יהוה and said, "Oh, these people have committed a great sin, have made for themselves a god of gold! 32 "Yet now, if You will forgive their sin -- but if not, I pray, blot me out of Your book which You have written."

The Hebrew word for "atone", (*kafar* - כפר), is a word which literally means "to cover." This "covering" is not accomplished by deleting a debt or transgression, but instead by paying it. It is true that Moshe was guiltless of the sin of the golden calf, but he offered to take upon himself the guilt of the whole ordeal. He was offering to do so not only for the nation of Israel, but also for his own brother, Aharon:

Devarim/Deuteronomy 9:20 "And יהוה was very angry with Aharon and would have destroyed him; so I prayed for Aharon also at the same time."

Quoting the Lumbrosos
(<http://www.thelumbrosos.com/>):

The golden calf event defines for us the idea of redemption by "chen (חן)", which usually translates as "grace", which is often given

gaande zon, maar dit is slechts vanuit ons beperkte gezichtspunt. De waarheid is eigenlijk, dat de zon die beweging niet deed - het was de aarde die errond draaide, maar we spreken vanuit ons standpunt dat voor anderen met hetzelfde perspectief gemakkelijker te begrijpen is. De HEERE wordt nooit overrompeld door iets dat gebeurt. Hij kent het einde al vanaf het begin. Het "berouwt" Hem of Hij verandert van richting, niet omdat de gebeurtenissen Hem verrast hebben, maar omdat gebeurtenissen de uitdrukking van een andere houding passender maken dan wat er eerder zou zijn geweest. Hij is constant bezig 'alle dingen ten goede te doen'.

Dus wat we over de HEERE Elohim weten, is dat Hij altijd consistent is. Hij is ook genadig en als de mens zich van zijn goddeloze wegen afkeert, is Hij in genade in staat om genade te betonen door het oordeel te onthouden. Hoewel het kan lijken dat Zijn doelen veranderd zijn, is er volgens Zijn perspectief niets veranderd. Hij handelt op passende wijze met ons als individuen of als een volk. Of we nu zondigen of ons bekeren (*shuv*), Hij zal "van mening veranderen" (*nacham*) met betrekking tot de zegen of straf die bij onze situatie past. Met Moshe zien we het effect en de kracht van bemiddelend bidden vanuit een nederig, gebroken hart.

Laten we nu nóg een ding bekijken dat Moshe deed:

Shemot/Exodus 32:30 Het geschiedde de volgende dag dat Moshe tegen de mensen zei: "U hebt een grote zonde begaan; dus zal ik nu naar de HEERE gaan, misschien kan ik verzoenen (kafar - כפר) voor uw zonde." 31 Toen keerde Moshe terug naar de HEERE en zei: "O, dit volk heeft een grote zonde begaan, heeft voor zichzelf een god van goud gemaakt! 32" Maar nu, als U hun zonden wilt vergeven - maar zo niet, dan bid ik, wis mij uit Uw boek dat U hebt geschreven. "

Het Hebreeuwse woord voor "verzoenen", (*kafar* - כפר), is een woord dat letterlijk betekent "bedekken". Dit "bedekken" wordt niet bereikt door een schuld of overtreding te schrappen, maar door ze te betalen. Het is waar dat Moshe onschuldig was aan de zonde van het gouden calf, maar hij bood aan de schuld van de hele beproeving op zich te nemen. Hij bood dat niet alleen aan voor de natie Israël, maar ook voor zijn eigen broer, Aharon:

Devarim/Deuteronomium 9:20 "En de Eeuwige was zeer boos op Aharon en zou hem hebben vernietigd, dus bad ik tegelijkertijd voor Aharon."

De Lumbrosos citerend
(<http://www.thelumbrosos.com/>)

De gebeurtenis met het gouden calf definieert voor ons het idee van verlossing door "chen (חן)", wat gewoonlijk wordt vertaald als "genade", wat

the meaning of "undeserved forgiveness". The truth is that that word may be better translated as "favor" which Moshe certainly had with HaShem (Exodus 33:12). The difference between grace and favor is that "favor" is earned through obedience and faithfulness. Just like a child earns the favor of his parents or teachers by doing that which pleases them, we earn HaShem's favor through our obedience. By the same token, we can lose it through our disobedience. Moshe had earned HaShem's favor by obedience, and Israel lost it by disobedience.

What Moshe did next is at the heart of what any would-be leader for HaShem, any leader in the name of our Master should do... Favor with HaShem is like credit. Sin is like a debt. That is why the prayer says, 'Forgive us our debts, as (in the same manner as) we also have forgiven our debtors. ...For if you forgive others their trespasses (debts towards you), your Heavenly Father will also forgive you, (Matthew 6:12-14). HaShem had previously promised that He would come live among His people and take them to the Promised Land. That was HaShem's marriage proposal and betrothal with Israel. After the golden calf incident, as a groom disappointed at the indiscretions of his wife to be, HaShem called off the wedding. In the beginning of the text of Moshe's negotiation with HaShem (Exodus 33:12-17) for Israel, HaShem already started to call Israel, "Moshe's people". To this nuance Moshe reminds HaShem that they are "His" people. Then HaShem offers Moshe that He will go with "him" to the Promised Land. Now Moshe could have thought of saving his own skin and tell Israel "Tough luck for you rebels!...but Instead, Moshe doesn't "buy" the deal. As a wise diplomat, he invests his won favor with HaShem, and continues the negotiations by using the terminology, "Me and the people...". In essence, though guiltless of the sin of the golden calf, Moshe sides with sinful Israel. This implies now that if Ha Shem punishes Israel, He would also have to punish Moshe. But since Moshe hadn't sinned, HaShem would be found unjust. This also reminds us of Abraham's negotiations with HaShem for his nephew Lot in Sodom.

This negotiation is an earthly blueprint of what our Master Yeshua did for us. Sinless

vaak de betekenis krijgt van "onverdiende vergeving". De waarheid is dat dat woord beter vertaald kan worden als "gunst" die Moshe zeker met HaShem genoot (Exodus 33:12). Het verschil tussen genade en gunst is dat "gunst" wordt verdiend door gehoorzaamheid en trouw. Net zoals een kind de gunst van zijn ouders of leraren verdient door datgene te doen wat hen behaagt, verdienen we de gunst van HaShem door onze gehoorzaamheid. Op dezelfde manier kunnen we die verliezen door onze ongehoorzaamheid. Moshe heeft de gunst van HaShem verdiend door gehoorzaamheid, en Israël heeft die door ongehoorzaamheid verloren.

Wat Moshe vervolgens deed, is waar het bij elke mogelijke leider voor HaShem om zou moeten gaan, wat elke leider in de naam van onze Meester zou moeten doen ... De gunst van HaShem is als krediet. Zonde is als een schuld. Daarom zegt het gebed: 'Vergeef ons onze schulden, zoals (op dezelfde manier als) ook wij onze schuldenaren hebben vergeven. ... Want als u anderen hun overtredingen (schulden tegenover u) vergeeft, zal uw hemelse Vader ook u vergeven (Mat. 6:12-14). HaShem had eerder beloofd dat Hij tussen zijn volk zou komen wonen en hen naar het beloofde land zou brengen. Dat was HaShem's huwelijksvoorstel en verloving met Israël. Na het incident met het gouden kalf gelaste HaShem de bruiloft af, zoals een teleurgestelde bruidegom over de indiscreties van zijn vrouw. In het begin van de tekst van Moshe's onderhandeling met HaShem (Exodus 33:12-17) voor Israël, begon HaShem Israël al "Moshe's volk" te noemen. Aan deze nuance herinnert Moshe HaShem dat zij "Zijn" volk zijn. Dan biedt HaShem Moshe aan dat Hij met "hem" naar het Beloofde Land zal gaan. Nu kon Moshe gaan denken om zijn eigen huid te redden en tegen Israël zeggen: "Pech voor jullie rebellen! ... maar in plaats daarvan, gaat Moshe niet akkoord met het compromis. Als een wijze diplomaat investeert hij zijn gewonnen gunsten bij HaShem, en zet de onderhandelingen voort door gebruik te maken van de terminologie: "Ik en het volk ...". In wezen, hoewel onschuldig aan de zonde van het gouden kalf, kiest Moshe voor zondig Israël. Dit houdt nu in dat als HaShem Israël straft, Hij ook Moshe zou moeten straffen. Maar omdat Moshe niet gezondigd had, zou HaShem dan onrechtvaardig gevonden worden. Dit herinnert ons ook aan de onderhandelingen van Abraham met HaShem voor zijn neef Lot in Sodom.

Deze onderhandeling is een aardse blauwdruk van wat onze Meester Yeshua voor ons deed. De

Yeshua had "earned" favor with HaShem by always doing those things that pleased Him (obedience) (John 8:29). But instead of staying and enjoying HaShem's favor in the halls of the heavenly kingdom, much like Moshe did, He came to "side" with sinful us so, like Moshe, He could negotiate for us in the sight of His Father using the terminology, "Me and Your people". As a result, we are allowed to nestle under the "favor" that He Himself received from HaShem. No wonder that the Redeemer to come was called "one like Moshe!" (Deuteronomy 18:15)

This same Yeshua one day said as He was praying to the Father, "Just as You sent Me into the world, I have sent them into the world." (John 17:18). In essence, we are to do the same for others as Moshe and Yeshua did for us.

It is meritorious to take the blame for someone else for the sake of peace and harmony, especially if one claims to be a leader of HaShem's people. To be able to do that and trust HaShem for the outcome is actually a sign of great maturity in understanding the heart of the nature of our role as leader for HaShem's people. Paul brought it up to the Corinthians. Unable to legislate issues between themselves, they besmirched their public image as well as HaShem's name in Corinth by enrolling secular lawyers. To that Paul exclaimed, "Actually, if you are bringing lawsuits against each other, it is already a defeat for you. Why not rather be wronged? Why not rather be cheated?" (1 Corinthians 6:7) (end of quote)

Matthew 5:9 Blessed are the peacemakers, For they shall be called sons of Elohim!

Shalom, Shalom!
Ardelle

zondeloze Yeshua had "de gunst" verdiend bij HaShem door altijd die dingen te doen die Hem behaagden (gehoorzaamheid) (Johannes 8:29). Maar in plaats van in de zalen van het hemelse koninkrijk te blijven en de gunst van HaShem te genieten kwam Hij, ongeveer zoals Moshe deed, om aan de zijde te staan van zondaren; net als Moshe kon Hij dus in de ogen van Zijn Vader voor ons onderhandelen, gebruikmakend van de terminologie "Ik en Uw volk". Dientengevolge, mogen we ons nestelen onder de "gunst" die Hij Zelf ontving van HaShem. Geen wonder dat de toekomstige Verlosser die komen zou, "iemand zoals Moshe!" werd genoemd. (Deut. 18:15) Deze zelfde Yeshua zei op een dag toen Hij tot de Vader bad: "Precies zoals U Mij in de wereld hebt gezonden, heb Ik hen in de wereld gezonden." (Johannes 17:18). In wezen moeten we hetzelfde doen voor anderen zoals Moshe en Yeshua voor ons deden.

Het is verdienstelijk om de schuld op zich te nemen voor een ander omwille van vrede en harmonie, vooral als iemand beweert een leider te zijn van HaShem's volk. In staat zijn dat te kunnen doen en HaShem te vertrouwen voor het resultaat, is eigenlijk een teken van grote volwassenheid in het begrijpen van de kern van de zaak van onze rol als leider voor HaShem's volk. Paulus bracht het op voor de Korinthiërs. Omdat ze hun problemen onderling niet konden oplossen, besmeurden ze in Korinthe hun publieke imago en de naam van HaShem door seculiere advocaten in te schakelen. Daarop riep Paulus uit: "Als u rechtszaken tegen elkaar hebt, is dit eigenlijk al een nederlaag voor u. Waarom niet liever de schuld toegewezen krijgen? Waarom niet liever bedrogen worden?" (1 Korinthiërs 6:7) (einde citaat)

Matteüs 5:9 Zalig zijn de vreedstichters, want zij zullen zonen van Elohim worden genoemd!

Shalom, Shalom!
Ardelle